

Sevdamin Yetim Güneşisin

— Kazım Gök · 15 Eylül 2020

Babanda yoktu
Dayanılmaz bir sancıyla
Ebesiz yeryüzüme doğdun

Bana ilk güldüğünden beri
Sevdam batmadı benim

Aya ne gerek var
Gecenin tepesine çaktığım çiviye
Astım gözlerinden bir parça

Kendini saldı yüksekten ışıklar
Yıldızlar aktı şelaleden

Her anım sıcak her anım gündüzdü
Bir doksan dünyamda

Yeşerdi vücudumdaki deriden coğrafya

İkindi getirirdi
Tutup soframa
Bakır tasta nazlı bir türkü
Kaşık sallardık efkâra

Bir tarafım grup vakti
Bir tarafım tan yeri
İki tarafım da kızıldı

Gölge düşmedi göğüs kafesime

Ayak uçlarımdan batıp
Başucumdaki ufuktan doğdun geri

Hep terleten ama
Dünyamı hiç üşütmeyen

Yetim, sevda güneşim oldun